

Dydaktyka szkoły wyższej: Dydaktyka procesów myślowych - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Dydaktyka szkoły wyższej: Dydaktyka procesów myślowych
Kod przedmiotu	08.0-WH-T-DSW-dydpecmys-S16
Wydział	Wydział Humanistyczny
Kierunek	Językoznawstwo
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	trzeciego stopnia z tyt. doktora
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie	
Semestr	1
Liczba punktów ECTS do zdobycia	5
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Krzysztof Kilian, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	30	2	-	-	Egzamin

Cel przedmiotu

Zapoznanie doktorantów ze współczesnymi metodami przekazu treści filozoficznych oraz uzyskanie sprawności w prowadzeniu zajęć dydaktycznych.

Wymagania wstępne

brak

Zakres tematyczny

W trakcie zajęć analizowane będą przede wszystkim trzy formy wykładu: informacyjny, konwersatoryjny i syntetyczny. Rolą tego pierwszego jest zapoznanie słuchaczy z odpowiednimi partiami materiału. Rolą drugiego jest aktywizacja słuchaczy w toku wykładu, zachęcanie słuchaczy do krótkiej dyskusji i zadawania pytań, zwłaszcza w sytuacjach, gdy jakieś partie omawianego materiału wydają się im niezrozumiałe. Zadaniem trzeciego jest podsumowanie omówionego materiału i ułatwienie zapamiętania najważniejszych zagadnień omawianych w trakcie wykładu. Analizowane będą również sposoby prowadzenia ćwiczeń. Omawiane będą takie zagadnienia, jak: (1) organizacja przestrzeni zajęć – uczestnicy dyskusji powinni się dobrze widzieć i słyszeć; (2) właściwe przedstawienie tematyki zajęć – określenie materiału i problemów, które są punktem wyjścia do dyskusji; (3) wysondowanie zainteresowań osób biorących udział w ćwiczeniach, dotyczących omawianych na ćwiczeniach zagadnień; (4) przeprowadzenie zajęć: (a) stworzenie/zrekonstruowanie sytuacji problemowej; (b) przedstawienie próbnych rozwiązań.

Metody kształcenia

Główny nacisk położony jest na metody integrujące wiedzę i umiejętności z różnych dziedzin oraz na metody kształcące umiejętność wymiany poglądów. Z tych drugich eksploatowane będą przede wszystkim: dyskusje prowadzone tokiem parlamentarnym i dialogowym. Z tych pierwszych: projekt pod postacią prezentacji multimedialnej. Projekt, w którym osoby go realizujące przyjmują role ekspertów, jest wprowadzeniem do dyskusji parlamentarnych i dialogowych.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Doktorant ma wiedzę w zakresie metod i technik prowadzenia zajęć dydaktycznych, w tym na temat nowych technologii kształcenia studentów	KJ3_W06	- dyskusja - egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach - przygotowanie projektu	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Doktorant jest przygotowany metodycznie do wykonywania zawodu nauczyciela akademickiego, potrafi stosować nowoczesne techniki, technologie i metody prowadzenia zajęć	KJ3_U05	- egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach - projekt	Ćwiczenia
Doktorant ma świadomość rangi profesjonalnego przygotowania do zawodu nauczyciela akademickiego oraz konieczności przestrzegania etyki zawodowej	KJ3_K05	- dyskusja - egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

- (1) wykonanie projektu (ocena);
- (2) przygotowanie wprowadzenia do dyskusji (ocena);
- (3) aktywny udział w dyskusji na każdych zajęciach (ocena).
- (4) zdanie egzaminu (ocena końcowa).

Literatura podstawowa

Bała M., Filozofia w ćwiczeniach, Pelplin 2003.

Marczewski K., Notatki do ćwiczeń z filozofii, czyli jak i po co odróżniać Platona od Plotyna, Lublin 2000.

Probučka D. , A. Olech, M. Woźniczka, Pasja czy misja? O uczeniu filozofii, Częstochowa 2001.

SymotiuK S., Konwersatorium z metodyki nauczania filozofii, Lublin 1989.

Śleziński K., Zarys dydaktyki filozofii, Kraków 2000.

Woźniczka M. (red.), Filozofia sztuka myślenia i dobro wspólne. Sposoby uczenia się i nauczania filozofii, Częstochowa 1998.

Literatura uzupełniająca

Do uzgodnienia z prowadzącym.

Uwagi

brak

Zmodyfikowane przez dr hab. Anna Wojciechowska, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 30-09-2016 17:40)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ